

Alchymická letní výheň – sluneční síla k prožívání naší karmy

Karel Funk

Co jsme si odnesli z letošního léta? K počátkům podzimního zklidnění a zbystření nitra bývá užitečné podívat se na sebe zpětně, jak jsme prožili možnost vzestupu svých duší k nejvyššímu jasů roku.

21. června v době polední, tedy ve chvíli nejdelšího slunečního svitu v roce, bývá v katedrále v Chartres ozářena slunečním paprskem jediná bílá dlaždice s pozlaceným čepem, vsazená našikmo mezi jiné dlaždice šedé. Paprsek na ni pronikne v tuto chvíli vyvrtným otvorem okna sv. Apolináře z Ravenny. Je to jen, jak tvrdí povrchní průvodci, žertík stavitelů? Podobných poukazů na posvátnost letního slunovratu je v sakrální architektuře bezpočet.

Je to tajemný čas mezi Letnicemi a svatým Janem. Po velikonočním vzkříšení a jarní obnově se duše proklubala jako velikonoční ptáče z tvrdé skořápky vnitřní ztuhlosti a hledí do plného denního světla. V době sluneční kulminace má nabýt křídel ke vzletu do sférického života. Duše, která se ve velikonoční době alespoň trochu nadechla svěžího a obnovujícího života zmrtvýchvstalého Krista, se může v létě rozvíjet jako květ, přijímající oplodnění letními slunečními ohni. Nakolik jsme se na jaře duchovně probudili a byli vzkříšeni – a k tomu byly jarní svátky určeny – natolik můžeme být v létě oplodněni a vnitřně zpevněni sluneční mocí a silou, aby náš jarní vnitřní květ nekvetl nadarmo. Každý podle své touhy a citlivosti pro řeč kosmu a přírody má toto poznání a tyto prožitky k dispozici.

Kosmický „astrální déšť“, který se zjara snesl ke všemu živému k obnově plodivé schopnosti přírody, je ve své podstatě čistý duchovní oheň, pudící k obnově života. Tyto tvůrčí vzněty pociťují i astrální těla lidí. Kolem Janova svátku se příroda rozohňuje tak, že všechna astralita je aktivována těmito zážehy. U člověka záleží na míře jeho klidnosti či vášnivosti, sebeovládání či bezuzdné pudovosti. Tyto vzněty tedy mohou působit dvojím způsobem: kdo si zachová klid čisté neosobní lásky a nepropadne sobecké vášnivosti, je naplněn posvátným svatojánským ohněm, planoucím do výšin nadšení a vůle, a vyciťuje duchovní oživení mystiky Letnic. Od oživení působení svatého Ducha v době Letnic, kdy je obnovováno osvícení božskou moudrostí, se lze s přibývajícím létem stále více opírat o niternou sílící vůli. Ta napomáhá, abychom se nezalekli přicházející karmy, dělící nás od duchovního cíle. Pouze člověk s vytrvalou letní vůlí bude svou karmu zpracovávat s otevřenými očima světlem žhnoucího ledního dne, bude přijímat a překonávat trpělivě a odvážně překážku za překážkou, svízele za svízelem, nemoc za nemocí, až z každé získá poučení a posilu a karma v té či oné věci ztratí opodstatnění.

Naopak pudovější část lidstva prožívá v této době roznícení svých choutek a vášní. V astralitě plane to, co Jakub Böhme nazval okultně sírou. Ono prosíření lidské citlivosti na přelomu jara a léta má cosi společného s červnovými světluškami, které rovněž svítí sírou. Jasnovidci popisují, že kdybychom v této době pozorovali naši

zemskou oblast z kosmu, jevila by se vnitřnímu zraku většina astrálních těl lidí jako světlušky, poletující po trávníku a cosi neklidně a marně hledající. Až když se duše postupným duchovním školením vymaní z nastřádaných iluzí chtivého podvědomí, když se probudí a začne vnímat blaženost a úlevu čistoty, uhasíná její sirné planutí. Je nahrazeno osvobodivým osvícením, kterému se zpětně jeví jeho někdejší astrální pachtění jako slepá bolavá chtivost, která se stejně nikdy nenaplnila něčím, co by ji opravdově a trvale oblažilo a obohatilo.

Mnohdy poznáváme, že i leckteré vztahy jsou často jako pavučina, kterou si skládáme před oči a zdá se nám pevná jako Iněná látka, vpřádáme si do ní své sny a ideály, a stačí fouknout vítr či zazářit Slunce poznání a vše je pryč. Duše, která se zkrystalizovala čistotou, láskou a dobrem, nebude pak již hořet jako světlušky, ale jako obrozující očištný plamen na kalichu, který symbolicky nese svatý Grál. Bude zároveň kalichem na letniční Oheň svatého Ducha. Proto jeho vlitím obdrželi apoštolové dar vyšší moudrosti, dar Ducha svatého, takže se mohli stát hlasateli evangelia lásky. Síly svatého Ducha, síly božské Prozřetelnosti a Všudypřítomnosti, jež touto dobou nabízejí své působení lidem i celé přírodě, se odedávna zasvěcencům imaginovaly symbolem Holubice Ducha svatého.